

не сѣ тѣ чада Божи: но чадата на обѣщанieto се считатъ сѣме. (9) Защото това е словото на обѣщанieto: *“По това врѣме ще дойдѣ, и Сарра ще има сина.”* (10) И не токо това, но и Ревекка, *“когато зачна два сина отъ едногo, сирѣчь отъ Исаака отца нашего, (11) (защото прѣди да се родятъ дѣцата, и прѣди да сѣ сторили нѣщо добро или зло, за да остане Божието по избрание прѣдопрѣдѣление, не отъ дѣлата, но отъ фотъ призивающійтъ,) (12) рече ѣ се че “По голѣмийтъ ще бѣде рабъ на по малкийтъ.”* (13) както е писано: *“Якова възлюбихъ, а Исава възненавидѣхъ.”*

(14) И тѣй, какво ще речемъ? *“Неправда има ли въ Бога? Да не бѣде! (15) Защото казва Моисею: “Ще помилвамъ когото ще помилвамъ, и ще покажѣ когото ще покажѣ.”* (16) И тѣй, не е отъ тогози който иска, нито отъ тогова който тѣча, но отъ Бога който милва. (17) *“Защото писанието говори Фараону: “Само ѣза това ти подвигнахъ, да покажѣ въ тебе силата си, и да се възвѣсти името ми по всичката землѣ.”* (18) И тѣй, когото ще, милва, и когото ще, ожесточава. (19) На това ти ще ми речешъ: А защо укорява? Кой сѣ е въспротивилъ *“на волята му? (20) Но, о чoлoвѣче, ти кой сѣ що отговаряшъ сръщу Бога? Да ли направеното нѣщо ще рече на оногoзъ който го е направилъ: Защо си ми така направилъ? (21) Или нѣма властъ грѣнчарьтъ надъ калѣта, отъ едно смѣшение да направи *“единъ съсѣдъ за почесть, а другъ за беспочесть? (22) И що отъ това, ако Богъ, като е искалъ да покаже гнѣвътъ си и да яви силата си, е търпѣлъ съ голѣмо дълготърпѣние съсѣдѣтъ на гнѣвътъ “пригoтвени за погибель; (23) и да**

направи пакъ опознато *“жбогатството на славата си надъ съсѣдѣтъ на милостивото които е “прѣдуготовилъ за слава, — (24) насть които призва, бже само отъ Юдеитъ, но и отъ явичницитъ? (25) както и въ Осия казва: “Ще нарежѣ мой народъ не мойтъ си народъ, и възлюблена не възлюбената;” (26) “И на сжщото мѣсто дѣто имъ се рече: Не сте мой народъ, тамъ ще се назовѣтъ синове на Бога живаго.” (27) А Исаия вика за Израилѣ: “Числото на синоветъ Израилеви ако и да е колкото пѣсѣкътъ на морето, остатѣкътъ ще се спасе; (28) защото ще свърши и ще рѣши дѣло по правда; “понеже рѣшително дѣло ще направи Господъ на земата.” (29) И както прѣдрече Исаия: “Ако не би Господъ Саваотъ оставилъ намъ сѣме, “както Содомъ бихми станали, и на Гоморрь бихми се угодобили.”*

(30) И тѣй, що има да речемъ? *“Че явичницитъ които не дирѣхъ правда получихъ правда, и “правда които е отъ вѣрване; (31) а Израилъ който “дирѣше законъ на правда “не стигна въ законъ на правда. (32) Защо? За това че не л търси чрѣвъ вѣрване, но като отъ дѣлата на законѣтъ; защото се “прѣближахъ о камикѣтъ на прѣближавнето; (33) както е писано: “Ето полагамъ въ Сионъ камикъ на прѣближавние и канара на съблзвнъ; и “всякой който вѣрва въ него нѣма да се посрами.”*

ГЛАВА 10.

Братие, моето сърдечно желание и молбата ми къмъ Бога за Израилѣ е за *“тѣхното спасение. (2) Защото свидѣтелствувамъ за тѣхъ че “иматъ ревностъ за Бога, но не по*

т Бит. 18; 10; 14.
р Бит. 25; 21.
ф Гл. 4; 17. 8; 28.
с Бит. 25; 23.
и Мал. 1; 2, 3. Вижъ и Втор. 21; 15.
Прит. 13; 24.
Мат. 10; 37. Лука 14; 26. Иоан. 12; 25.
и Втор. 32; 4.
2 Лѣт. 19; 7. Иовъ 8; 3. 34; 10.
Псал. 92; 15.
и Исх. 33; 19.

и Гал. 3; 8, 22.
с Исх. 9; 16.
с 2 Лѣт. 20; 6.
и Иовъ 9; 12. 23; 13.
Дан. 4; 35.
с Иса. 29; 16. 45; 9. 64; 8.
и Прит. 16; 4. Иер. 18; 6.
и 2 Тим. 2; 20.
и 1 Сол. 5; 9.
и 1 Пет. 2; 8. Юд. 4.
и Гл. 2; 4. Ефес. 1; 7.
Кол. 1; 27.

а Гл. 8; 28—30.
б Гл. 3; 29.
с Осия 2; 23. 1 Пет. 2; 10.
с Осия 1; 10.
д Иса. 10; 22, 23.
е Гл. 11; 5.
ж Иса. 28; 22.
з Иса. 1; 9. Плачъ 3; 22.
и Иса. 13; 19. Иер. 50; 40.
и Гл. 4; 11. 10; 20.
и Гл. 1; 17.

и Гл. 10; 2. 11; 7.
и Гал. 5; 4.
и Лука 2; 34.
1 Кор. 1; 23.
о Псал. 118; 22.
Иса. 8; 14. 28; 16.
Мат. 21; 42.
1 Пет. 2; 6—8.
и Гл. 10; 11.
а Дѣян. 21; 20. 22; 3.
Гал. 1; 14. 4; 17.
Вижъ Гл. 9; 31.